

(א) לעיל כ., (ב) [לעיל ח:],
 (ג) תענית י., (ד) ר"מ מ"ז,
 (ה) נ"א ולא אזלי וכו',
 (ו) ד"ה כדשנין אחר ד"ה
 אס תימל:, (ז) נ"א וגרשני,
 (ח) עיין בתוספות לעיל
 כב: ד"ה אי דליכא,
 (ט) [ע"ב], י [מגילה ג:],
 (י) פסחים נג: [ל:], (יא) [ע"י
 מוס' ר"ה כג: ד"ה כמה:],

1 ואם לא קרוב
אזיך אליו ולא
ידעת ואספתו אל
תוך ביתך והיה
עמך עד דרש אזיך
אתו והשבתו לו;
דברים כב כ
2 יהודה וישאכל רבים
בחול אשר על הים לרב
אכלים ושתים ושמים:
מלכים א ד כ
3 כל האוכל באחד
ארבע רבוא אכלים
שלש מאות ששים:

עזרא ב סד
4 וַיֵּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
וְהַמְשֻׁעִרִים וְהַנְּתֻנִיִּים
וּמִן הָעָם בְּעֶרְיָהוּ
וְכָל יִשְׂרָאֵל הַיּוֹשֵׁב
בְּהָרֵי הַשְׁבִּיעִי
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְיָהוּ:
נחמיה ז עב
5 וַיֵּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
וּמִן הָעָם וְהַמְשֻׁעִרִים
וְהַנְּתֻנִיִּים וְכָל
בְּעֶרְיָהוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל
בְּעֶרְיָהוּ:
עזרא ב ע

(א) תום' ד"ה חמשה וכו'
ומהלך אדם בינוני הוה
עשרה פרסאות:

גמ' ינתן למדת
משקלותיו. עיין לעיל דף
כג ע"ב תוס' ד"ה
מדמשקל: שם אמר
רבינא ש"מ. עיין בהרא"ש
פ"ג דחולין ס"ס כ"ג:

ואסיקנא אלא אמר רבא
 [סימנין] דאורייתא מחכא
 עד דרוש אחיק איתו
 והושבתו לו וכי תעלה
 על דעתך שיתנו לו
 קודם שיתבטלו אל עד
 שתרששוהו אם רמאי הוא
 אם לא וכמאי תהיה
 דירשתי שיתבטלו קודם
 לו תן סימנא ואם יביא
 סימנא תנה לו ש"מ
 סימנין דאורייתא אמר רב
 תמצא לומר סימנין
 דאורייתא אקשין עליה
 אמרתא אמר אבי תמצא
 לומר והא דבכ פשיטין לו
 משום דאורייתא דחינן
 מינשן דאיכא למימר לא
 דפשיטין דרשאו לאו
 דקאמרתא אורייתא
 תלובעזי הכי אם הוא
 צורכא מרבין דל משני
 דביבוייה אלא מבטלתו
 ואם שנייה תבטול זה
 צלול אבל אם אחת תה

אֲלֵאָה הִיא דַּסֵּן מֶלֶךְ סַפְרִיד. דִּמְשׁוֹם סִימָנָא מַהֲדִּירֵין וְאֵם נֶתָן
מִמְלֹה סִימָן מַחֲזִירֵין לוֹ וְאִי נִפּוֹל מִיֵּינָה דְלֹוּה מִי נִיחָא לִיָּה דְתַהּוּ
הֵךְ תִּקְנָתָא דְהִידְהָרָה בְּסִימָן וְהֵךְ נִיחָא לִיָּה דְנַהּוּוּ בִיד הַמּוֹנָא
לְעוֹלָם: ⁽¹⁾ דְּרַשְׁיָנָן בְּעֵדִים: אֵם סִימָנִי לְמֹר סִימָנִים דְּאִוּרִיָּאָא.

בדיבוריה אלא בממכתא ובפוריא ובאושפיז בלחוד מהדרין ליה אבידה בטביעות עצא. סימנין וסימנין יניח פ' אם באו שניהם ונתנו זה וזה סימניה וכל אחד אמר שלי הוא לא יתננה לא לזה ולא לזה אלא יניחנה מוצאה אצלו. אבל אם אחד נתן סימניה וטען נפלה ממני ובא אחר והביא עדים כי ממנו נפל נתתן לבעל עדים.

מצא תבריך של שמרות מי נחא ליה ללוה בו'. וא"ת אין נחא ליה דכי ילוה לאחר עליהדרו ליה לדידיה וי"ל דאינו רוצה להפקיד עמה כדי להיות בספק ריוח פעם אחרת:

על ארבע מאות פרסה (טומהלך אדם)
(א) עשרה פרסאות ציוס היו ארבעים
יום באורך וירושלים מן היידן שהוא
תמוס א"י מהלך יום אחד כדאיא
בצילה (דף ה.) נשאר מנד אחד ל"ט
ימים וי"ל דעס כרמים ויערים היה
ארבע מאות פרסה אלז מישוז לא
היה כל כדף:

אורייתא אם תמצוי
סימנן דאורייתא
ישנינן סימנן וסימנן

נפל מדת ארכו ומדת רחבו ויתנתן למדת ארכו
א משוער לה בד מכסי לה מדה ואי ומדת ארכו

ת רחבו ומדת משקלותיו ^ח ינתן למדת משקלותיו

מא בהדי דנקיט ליה חזיתיה יאלא נקב יש בו בצד ימיני החוט והיא אומרת סימני החוט יניתן לה במאי קא ודלמא בהדי דנקיט ליה חזיתיה אלא במדת ארכו א אומרת בחפיסה ינתן לו מ"ט מידע ידעה דכל מה אא דמנח ליה: **מתני'** ועד מתי חייב להכריז עד בכרי ר"מ ר' יהודה אומר לשלש רגלים ואחר הרגל כדי שילך לביתו שלשה ויחזור שלשה ויכריז יום אבידה מאי שכני אבידה אילימא שכנים דבעל חזול ולהדריה נהליה אלא שכני מקום שנמצאת בו ימר כו': ורמינחו⁶ בשלשה במרחשון שואלין את ר' ב⁷ (שהוא) מ"ו יום אחר החג כדי שיגיע אחרון רב יוסף לא קשיא כאן במקדש ראשון כאן במקדש נגפשי ישראל טובא דכתיב בהו⁸ יהודה וישראל הם הרוב בטינו כולי האי במקדש שני דלא נפשי

יֵצֵא כֹּלִי הָאֵל אֲמַר לִיה אֲבִי וְהָא כְּתִיב וַיִּשְׁבַּח וְהַמְשֻׁדָּרִים וְהַשְׁעוּרִים וְכָל יִשְׂרָאֵל בְּעֵרֵיהֶם וְכִיּוֹן וְנִבְרָא מִקֹּדֶשׁ רֵאשׁוֹן דְּנִפְיִשִׁי יִשְׂרָאֵל טוֹבָא דְּמִצְוֹת תָּא דְּאֻזְלִי בֵּין בִּימָמָא וּבֵין בְּלִילִיא לֹא בְּעִינָן כֹּלִי מִקֹּדֶשׁ שְׁנֵי דְלֹא נִפְיִשִׁי יִשְׂרָאֵל טוֹבָא וְלֹא מִצְוֹת שִׁיירָתָא * דְּאֻזְלִי בֵּין בִּימָמָא וּבֵין בְּלִילִיא בְּעִינָן לֹא שְׁנֵא בְּמִקֹּדֶשׁ רֵאשׁוֹן וְלֹא שְׁנֵא בְּמִקֹּדֶשׁ שְׁנֵי בְּדֵה יוֹתֵר מְדָאִי אֲמַר * רְבִינָא שְׁמַע מִינָּה יְכִי דְּאִי סֻלְקָא דְּעֵתֵךְ אֲבִידְתָּא מִכְרִיז בְּעִינָן לְמַטְפִּי בְּמִאנִּיָּה אֵלֹא שְׁמַע מִינָּה גְּלִימָא מִכְרִיז שְׁמַע מִינָּה מִכְרִיז אֲבִידְתָּא מִכְרִיז לֹא הִטְרִיחוּ רַבָּנִן בְּאֲבִידָּהּ יוֹתֵר אֲמַר רִגְלֵי רֵאשׁוֹן רִגְלֵי שְׁנֵי אֲמַר רִגְלֵי שְׁנֵי רִגְלֵי שְׁלִישִׁי מֵא רִגְלֵי שְׁלִישִׁי דְלֹא אֲתִי לְאַחֲלוּפִי בְּשְׁנֵי שְׁנֵי נְמִי אֲתִי

א. כלי יסממן המובל על גג הבנה וצדן שורר נגד המנוח.
אפי

וּשְׁמַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַמְּכֻרָז וַיִּתֵּן סִמְנִיָּה וַיִּקְחֶנָּה מִמִּימְרָא דְּאַרְצָא יִשְׂרָאֵל מֵהַלֵּךְ ג' יָמִים הִיא. וְהָ

צַה א מִי פִּיִּי מֵהֵל
 אֲדֹנָי הִלֵּלָהּ הִי
 צוּ ב מִי שֶׁכֵּן הִלֵּלָהּ ו
 סָמַךְ עֵשֶׂן עַד טוֹשֶׁעַ
 חִיִּם מִי רָקוּ טוֹשֶׁעַ ח
 ג מִי שֶׁ טוֹשֶׁעַ שֶׁם
 ט: סָפִי
 צַה ד מִי שֶׁ טוֹשֶׁעַ
 ט: סָפִי י
 צַח ה מִי שֶׁם הִלֵּ ו
 ט: סָפִי יֵא
 ק ו מִי שֶׁ טוֹשֶׁעַ שֶׁם
 ט: סָפִי י
 קא ז מִי שֶׁ טוֹשֶׁעַ שֶׁם
 ט: סָפִי י
 קב ח מִי שֶׁ טוֹשֶׁעַ
 ט: סָפִי י
 ק ג י כ מִי שֶׁ פִּיִּי
 הִלֵּלָהּ ו ז סָמַךְ
 טוֹשֶׁעַ יֵאֵדֶעַ מִי קָנָה
 קד ל מִי שֶׁ מִיָּה הִלֵּלָהּ
 ט: סָמַךְ
 קה מ מִי שֶׁ מִיָּה
 תַּחֲלֶה הִלֵּלָהּ עַד סָמַךְ
 עֵשֶׂן י טוֹשֶׁעַ יֵאֵדֶעַ מִי
 חִי טוֹשֶׁעַ י
 קו נ מִי שֶׁ מִיָּה גוֹלָה
 וְאֲדֹנָי הִלֵּ ו א סָמַךְ
 עֵשֶׂן עַד טוֹשֶׁעַ חִיִּם מִי
 ט: סָפִי י
 קז ס מִי שֶׁם הִלֵּ ח:

[illegible]

(ב) רבדו כנאנא (המשך)
 ימי. מרת ארכו ומרת
 יבכו [נתנן למדת ארכו]
 ונתן מרת ארכה
 ורובה של טלית וזה
 נתן מרת גמיה נתנן
 לבעל מרת ארכה ורובה
 ונתן אומרת וזה הטעם
 נתנו לי בעלי ונפל ממני
 ואמר [סימיון] והבעל
 ארכו סימיון וטוען כי
 לא נתתיו לה עדיין נתן
 לה והוא שנזכרת בשם
 מובהקין על קרבן שמו
 כבד אות פלוני ש"מ
 ובסמך מובהק שמו
 אביהו אשירא אשירא
 וכל שכן ממוא: **מתני'**
 שחית עמך להחריבו וזה
 שנה דע שיעור בן שבי
 המקום שנמצא בה זו
 האזהרה ורמזין על זה
 דבר ואחרי הגלגל האחרון

בג' מרחשון שואלים את